

"Nok er nok", sagde 3 borgerlige politikere engang. Nu er det på tide, at vi arbejdsløse siger det samme:

I tilfældig rækkefølge:

Hvis man som ledig bliver tilbudt et (sommer)job i turistindustrien, er det måske kun 30 timer.

- Skal man så tænke: "Juhu, jeg samler timer (og selvtillid) og forsøger mig selv sommeren over"
- Eller skal man tænke: "Beklager, men det er jeg tvunget til at sige nej tak til, som fuldtidsforsikret skal jeg have 20.045 kr/md (2011) for at få højeste understøttelse bagefter.

Det sidste svar er korrekt. Hvis den regel blev fjernet – eller f.eks. at man kunne arbejde færre timer i 6 mdr. (sommerjob), før det fik indflydelse på dagpengene, så ville vi få mange flere i arbejde.

Som arbejdsløs ser vi ofte jobs på 15-20 timer/uge, og det er jo ikke til at leve af. For længe siden kunne man så få suppleret op – jo flere timers arbejde jo lavere supplerings-sats. På den måde blev også disse "små" jobs besat. Det kan heller ikke lade sig gøre længere.

Og lad nu være med at sige, at vi kan bare tage et rengøringsjob ved siden af – de hænger bestemt heller ikke på træerne, og desuden gør vores skattesystem det ufordelagtigt at have to jobs. Det er jo heller ikke sikkert, at den pågældende ledige har fysik til et rengøringsjob.

Jeg kan godt se, at det ovre fra Christiansborg ser ud som om en sådan ledig bare går og hygger sig med de få timer. Men jobs på nedsat tid er ikke altid specielt interessante, så vi vil helst have et fuldtidsjob – og vi vil faktisk også helst forsørge os selv.

Når jeg (f.eks.) mister dagpengeretten pr. 01.07 – eller til nytår, hvis folketinget har vedtaget forlængelsen – er der ca. 7 år til jeg kan gå på efterløn – og 2 år til et seniorjob. Men hvis jeg først kommer på kontanthjælp, er der ikke noget seniorjob. Har I et korrekt tal for hvor mange lidelsesfæller jeg har her?

Kommer man på kontanthjælp (hvis man da kan få noget), skal huset sælges efter 6 måneder. Det er ikke til at sælge huse i dag – så det ryger på tvangsauktion. Så står familien med stor gæld. Der er faktisk nogen, som stadig har hjemmeboende børn, de skal måske skifte skole – og under alle omstændigheder oplever de et statusfald. Så kan der komme skilsmisser – og børn der reagere upraktisk på det – depressioner – mindre skattebetalinger – endnu flere uddøde småbyer, da det er her husene er sværest at sælge.

Jeg kender en, som har en lille tjenestemandspension. Hver uge modregnes han 16 timer. Det er jo i orden, men når han så bliver sendt i udsigtsløs og alt for ofte helt lige-gyldig aktivering, skal han arbejde 37 timer/uge og bliver kun betalt for 21.

Der har været så meget skriveri om efterlønnere, der spiller golf (og måske endda tillader sig at nyde det), selvom de ville være i stand til at arbejde. Hvad så med de mange, som bliver presset på efterløn, fordi der ikke er jobs nok?????

Det er vigtigt, at få de unge i gang – det er vigtigt at få de syge i gang – vi skal have de kontanthjælpsmodtagere, som er arbejdsparate i gang. JA NATURLIGVIS, men hvad så med os andre?

Det hjælper jo ikke at få en bunke kontanthjælpsmodtagere i gang og så lade en (større) bunke ledige glide over på kontanthjælp.

Hvis folketinget ikke ønsker at sætte rigtig mange mennesker, der har arbejdet i det meste af deres liv i skammekrogen og dømme dem ligegyldige, så er det nødvendigt at der sker noget nu.